

23 OCTOMBRIE: PRĂZNUIREA SF.APOSTOL IACOB, RUDENIA DOMNULUI, ÎNTÂIUL EPISCOP AL IERUSALIMULUI

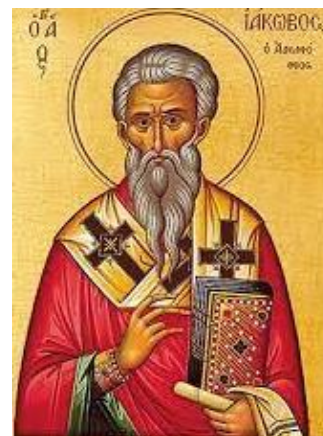
Iacov s-a numit „ruda Domnului” (fratele Domnului) deoarece a fost fiul Dreptului Iosif, logodnicul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Când dreptul Iosif s-a apropiat de moarte, el și-a împărțit averea între fiii lui și a voit să lase o parte și Stăpânului Hristos, fiul Preasfintei Fecioare, dar toți fiii lui s-au opus, nesocotindu-L pe Hristos fratele lor.

Dar acest Iacov l-a iubit atât de mult pe Domnul, încât a împărțit cu El partea lui. De aceea se numește el „fratele Domnului”.

Încă de la început Iacov l-a fost credincios Domnului Hristos.

Potrivit tradiției, el a călătorit în Egipt cu tatăl lui, Iosif, și cu Fecioara Maria cu Pruncul, pe când Irod voia să omoare Pruncul, pe Regele nou-născut.

Sf. Apostol Iacob,
icoană

Mai târziu, de îndată ce a auzit de predicarea lui Hristos, Iacov și-a făcut-o pe ea dreptar vieții lui.

Sfânta Tradiție spune despre el că nu a mâncat niciodată grăsime sau untdelemn, că a trăit toată viața lui doar cu pâine și cu apă, și că a fost feciorelnic până la moarte.

El adesea priveghea nopțile și se ruga mult lui Dumnezeu. Domnul l-a numărat pe Iacob, ruda Lui, printre cei șaptezeci de Apostoli.

După Slăvita Înviere, Domnul i S-a arătat lui în chip deosebit, așa cum mărturisește Sfântul Apostol Pavel (I Corinteni 15:7). El a fost episcopul Ierusalimului timp de treizeci de ani și a păstorit cu râvnă Biserica lui Dumnezeu.

Călăuzit fiind de Domnul, Iacob a alcătuit prima slujbă a Sfintei Liturghii care, părându-li-se prea lungă creștinilor, a fost oarecum scurtată de către Sfinții Vasile cel Mare și Ioan Gură de Aur.

Sfântul Apostol Iacob a convertit mulți iudei și elini la credința creștină, și chiar necredincioșii iudei rămăneau uimiți de sfințenia și dreptatea vieții lui, numindu-l „Iacob cel Drept”. Când Mare Arhiepiscopul între iudei s-a făcut Anania, el împreună cu alți iudei au hotărât să îlucidă pe Iacob, din pricină că el îl propovăduia pe Hristos.

Odată, în timpul praznicului paștelui evreiesc, când mulțime de oameni se adunaseră la Ierusalim, bătrânii iudeilor l-au silit pe Iacob să urce pe aripa Templului, de unde să grăiască împotriva lui Hristos.

Ca un ucenic al Domnului, ai primit Evanghelia, drepte; ca un mucenic ești de neînduplecat; îndrăzneală ca un frate al lui Dumnezeu, a te ruga ca un ierarh.

Roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

(Troparul Sfântului Mucenic și Apostol Iacov)

Dumnezeu Cuvântul Tatălui, Unul-Născut, Cel ce a venit la noi în zilele cele de apoi, Iacove dumnezeiescule, pe tine întâi te-a arătat păstor și învățător ierusalimienilor și ispravnic credincios tainelor celor duhovnic ești. Pentru aceasta toți pe tine te cinstim, Apostole.

(Condacul Sfântului Mucenic și Apostol Iacov)

Sfântul Iacob Ruda Domnului a urcat pe tâmpla Templului, și de acolo a grăit tare înaintea tuturor mulțimilor adunate că Hristos este adevăratul Mesia, Fiul lui Dumnezeu, că El cu adevărat a înviat și S-a înălțat la Tatăl, în ceruri.

Preoții iudeilor, plini de ură, l-au împins pe Iacob, aruncându-l de pe tâmpla Templului. El a căzut și s-a rănit cumplit, dar a rămas viu. Atunci cineva a alergat și l-a lovit cu sălbăticie în cap cu un ciocan de fierar, omorându-l. Astfel a murit mucenicește acest mare și slăvit apostol al lui Hristos, mergând să se sălășluiască veșnic întru cereasca împărăție.

Sfântul Iacob a fost în vârstă de șaiszeci și șase de ani la ceasul muceniei lui.

(Sf.N.Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)